

ROBNI ZAPISI

Tomaž Brenk: IZROČILO SFINGE. Bere Davor Herga. MKC Maribor, Maribor 1992. Maribor ima, kot kaže, najbolj aktivno pesniško kasetno produkcijo v naših krajih. Navsezadnje so tudi *Pesmi štirih* na nosilcu zvoka izšle kot posebna številka Dialogov. Linija, ki jo lahko spremljamo v teh izdajah (zadnji pred Brenkom mi prihaja na misel Dragan Potočnik s kaseto *V ritmu menjavanja noči*), prihaja vse bližje tistemu, kar bi zaslužio poimenovanje mixed media. Brenk nam ponuja kultivirano izpovedno poezijo, ki pa ne premore posebnih presenečenj; Davor Herga nam servira ustrezno liturgično/letargično vzdušje in korektna ready made glasbena oprema v slogu "literarni nokturno" se s tem složno ujema. Za ambicioznejše zvočne podobe je nemara potrebna poezija, ki si že v izhodišču za cilj zastavlja zvočnost. Se spominjate kasete Andreja Lutmana? (Zdenka Hribar)

Roald Dahl: MATILDA. Mladinska knjiga, Ljubljana 1993 (Zbirka Domen, ponatis; prevedel Bogdan Gradišnik). Majhna, šele štiriletna Matilda Pelin (kako groteskna kombinacija za poimenovanje drobne punčke), glavna junakinja pričujoče knjige, pravi, da morajo biti otroške knjige smešne. Če bi prebrala knjigo o sebi, bi bila gotovo zadovoljna, še posebej če bi jo prebrala že kot odrasla! Delo o nadpovprečno bistri, neukrotljivi in čudežni malčici je napisano ne le z izjemno mero grotesknega humora: je namreč prava zakladnica zafrkljivo maščevalnih podukov za male in odrasle konformiste z gensko podedovano bebavo pokvarjenostjo. Bralec z izrazito vizualno domišljivo se bo ob posameznih prizorih ustavil in za podoživljanje opisanega (po)rabil določen čas. Fantastičnost in verjetnost hkrati sta tako mojstrsko prepleteni z zabavno presenetljivostjo zgodbe, da knjigo preberemo v enem zamahu, potem pa še (najmanj) enkrat zato, da dojamemo vso njeno (ne)ulovljivo nenavadnost. (Sonja Juvan)

Andrej Inkret: NA ROBU (Zapiski, jesen 1989 – pomlad 1992), Založba Mihelač, Ljubljana 1993 (Zbirka Brevir). V času dveh let in pol, posejanih s številnimi "zgodovinskimi" dogodki, je Inkret za *Naše razglede* redno pisal kolumne. Ko je napisal zadnjega, jih je bilo že sedemintrideset. V njih se je loteval velikih dogodkov in dejanj, ki so Slovence iz naroda preobrazili v nacijo. Pa tudi tistih, ki so to preobrazbo le diskretno spremljali. Hkrati je njegovo pisanje prenikava "analiza" polpreteklega časa. Zanimiva so zlasti mesta, kjer pod lupo postavi glavne junake slovenske Zgodbe, pa tudi spremenjene kulturnopolitične razmere, v katerih pisatelji niso več *junaki našega časa*. V nasprotju z nekaterimi glasnimi *še pomnite, tovariši?* pisateljskimi kolegi je